

понеже бѣше болѣнъ, прѣвѣрзахъ му раната, дойде г-нъ Никола Палаузовъ, приказвахме малко и си тръгнахъ за дома. Бѣше тъмно вече. Търсихъ тукъ файтонъ, тамъ файтонъ и до като намѣра, азъ изеходихъ повече отъ половината нѣтъ и дойдохъ срѣщу Военното Министерство, виждамъ едни хора ме срѣщатъ и ме питатъ, кѣдѣ докторе? Стана убийство. Азъ се затекохъ подвѣрѣ имъ. На вратата на градината излѣзе едно лице и каза, че билъ убитъ г-нъ м-ръ Бѣлчевъ или раненъ тѣжко, защото трупътъ не мърда. Питамъ, какво има, но не ми казаха нищо. Не можахъ да разбера, какъ е въ сѣщностъ работата. Тогава се отбихъ въ Каравелова. Щомъ отидохъ, питахъ го по тази работа, той ми каза, че не знае и ме пита знае ли азъ, защото билъ самъ съ дѣцата дома. Тогава азъ му казахъ онова, което чухъ, че г-нъ м-ръ Бѣлчевъ билъ убитъ или опасно раненъ, той искаа съжаление и азъ си тръгнахъ да си върва у дома. Щомъ излѣзохъ на улицата отъ вратата веднага ме арестоваха. Това знаа само, а друго нищо не знаа.

Продсѣд.: Познавате ли нѣкого Атанасъ Здравковъ отъ Пазарджикъ?

— Никога не съмъ се виждалъ съ такова лице, нито го познавамъ.

— Нѣкой си Иванъ Бобекъвъ познавате ли?

— Тукъ въ сѣда го видѣхъ, другъ нѣтъ не съмъ видѣлъ това лице.

— Съ обвиняемия П. Каравеловъ познавате ли се?

— Познавамъ се отъ много врѣме.

— Отъ колки врѣме се познавате и въ какви отношения сте?

— Едно врѣме се карахме, но като падна отъ министерството, почнахъ да хода у тѣхъ за лѣкувание, послѣ го заболѣ окото, отъ което болѣдува дълго врѣме и за туй съмъ отивалъ много нѣти у дома му, още съ Каравеловъ съмъ се виждалъ, понеже той постоянно пишеше.

— Това по работа, но иначе по убѣждение какъ сте съ Каравелова?

— Знаете, азъ отъ политическитѣ работи съмъ се оставилъ отъ одавна. Бѣхъ въ министерството на Цанкова, послѣ се скараха тѣ съ Каравелова, искахме да ги помиряваме, но това не можа да стане и азъ отъ тогазъ се оставихъ отъ партизански и политически работи и си глѣдамъ отъ тогазъ само докторството.